

[Hans Pinstrup.]

af ombytningskorn. Men denne ombytning behøver jo ikke at ske hverken i dette eller det kommende kvartal, den kan foregå, efterhånden som der kommer korn til landet. Desuden kan ministeren jo købe i det frie marked, f. eks. også til grynforbruget. Prisen på byg og havre ligger jo kun på godt 40 kr., langt under den pris, udvalget regnede med ved import. På mit partis vegne må jeg ubetinget fastholde, at afleveringen nedsættes med 20 pct.

Et andet forhold, også et meget beklageligt og uforståeligt, er kornpuljen; ministeren må have pligt til at stille forslag om, at den føres tilbage til kornforligets forudsætninger. Kornpuljen blev til rigsdagsudvalget opgivet at andrage 24 mill. kr. På dette grundlag sluttedes overenskomsten om anvendelse af disse millionbeløb til bestemte formål og om, at et eventuelt restbeløb skulde fordeles til kornproducenterne. Klart og enkelt formuleret i betænkningen og uimodsagt yderligere anført ved kornlovens anden behandling — folketingsstidende sp. 4142.

Foranlediget af spørgsmål fra finansudvalget har landbrugsministeriet i en skrivelse af 23. september i år oplyst, at kornpuljen på de 24 mill. kr. slet ikke forefandt, og at kornpuljen pr. 1. august kun androg 10,5 mill. kr., hvoraf 4,3 mill. kr. medgår til efterbetaling til landmændene for opfyldelse af kornafleveringspligten, sådan at fonden nu kun andrager 6,2 mill. kr. Bortset fra en mindre fejlbedømmelse er de manglende millionbeløb udbetalt til brødkornskontoret til billiggørelse af importeret rug. Disse overførte millionbeløb må naturligvis tilbageføres til kornpuljen. Fra det øjeblik overenskomsten om kornordningen var sluttet, var kornpuljens midler selvfølgelig båndlagt til overenskomstens formål og kan ikke uden brud på overenskomsten anvendes til billiggørelse af brødet eller til andre formål. I så fald ville overenskomsten jo være fuldkommen værdiløs.

Alene den store strid, der stod om, hvorvidt kornproducenterne efterbetaling måtte andrage mere end 2 kr. pr. 100 kg, viser rigtigheden heraf. Med udbetalingen af kornpuljens midler til dækning af forrige høstårs import af brødkorn kommer landbruget til både at tage tabet ved sidste års lille høst og at yde millionbeløb til befolkningens forsyning med importeret brødkorn. Dette sidste må være en statsopgave, hvad man også gennem en bevilling søgt af den tidligere landbrugsminister, Erik

Eriksen, på 30 mill. kr. har erkendt. Og når de 30 mill. kr. ikke var tilstrækkelige til dette formål, måtte man selvfølgelig søge det nødvendige beløb bevilget og burde ikke have taget af en båndlagt pulje.

Vi fra vor side må forlange, at den indgåede overenskomst gennemføres som aftalt og efter sin forudsætning. Kornudskrivningen må nedsættes med 20 pct., kornpuljen må fordeles i henhold til aftalen, og udbetalte millionbeløb til andre formål tilbageføres til kornpuljen. Det er mit håb, at der i et kommende udvalg kan opnås enighed herom, således at den indgåede overenskomst respekteres og gennemføres helt og fuldt, som aftalen var.

Hertil ønsker jeg at føje, at det for mig har været en meget stor skuffelse, at det ikke fra alle sider betragtedes som en selvfølge, en æressag, at man skulle gå til ydergrænsen for det mulige, for at et så stort forlig som det, der sluttedes den 30. april, kan gennemføres i sin fulde udstrækning. Det vil for rigsdagen blive et meget stort prestigetab i befolkningen, om det ikke sker. Få afgørelser på rigsdagen vil landet over blive fulgt med så vågen interesse som den her foreliggende. Det har endvidere både skuffet og undret mig, at man, når man omgikkes med tanker som dem, der ligger til grund for lovforslaget her, da ikke forinden søgte føling og forhandling med de partier, der havde sluttet overenskomsten. Det har man imidlertid ikke fundet anledning til, og afgørelsen må da træffes i udvalget, men jeg ville meget have ønsket, at den bitterhed og mistro, lovforslaget giver anledning til, kunne have været undgået.

Victor Larsen: Når det under kornlovsforhandlingerne i foråret ikke lykkedes at opnå en nedsættelse af udskrivningskvantummet, var grunden den, at den højtærede landbrugsminister med en vis vægt gjorde gældende, at forholdene i verden var så urolige, og at man intet kunne vide om, hvorledes alt stillede sig, efter at den danske kornhøst var overstået, samt at ingen på det tidspunkt, da forhandlingerne førtes — det var i slutningen af april måned —, kunne sige noget som helst om, hvorledes Danmarks kornhøst ville blive.

Den højtærede landbrugsminister gjorde stærkt gældende, at han ikke ville bringe sig selv i den situation at skulle foretage en yderligere udskrivning i slutningen af dette eller i begyndelsen af næste år, hvor han så kunne risikere, at det tilstrækkelige kvantum korn ikke ville være til stede hos landmændene. Men det var en udtrykkelig